

[Fjerde næstformand]

Valgt blev:

- 1 Karen Thurøe Hansen (KF)
- 2 Ikast (KF)
- 3 Iversen (KF)
- 4 Steenholdt (Grønl.)
- 5 Povl Brøndsted (V)
- 6 Ivar Hansen (V)
- 7 Birgith Mogensen (CD)
- 8 Kofod-Svendsen (KrF)
- 9 Søren Hansen (S)
- 10 Arne Jensen (S)
- 11 Søren B. Jørgensen (S)
- 12 Preben Lange (S)
- 13 Tove Lindbo Larsen (S)
- 14 Henning Nielsen (S)
- 15 Margrete Auken (SF)
- 16 Lilli Gyldenkilde (SF)
- 17 Lone Dybkjær (RV)

Til stedfortrædere for:

- 1-4 Collet (KF)
Annelise Gotfredsen (KF)
Bo Kristensen (KF)
- 5-6 Fogh Rasmussen (V)
Tørnæs (V)
- 7 Brusvang (CD)
- 8 Inger Stilling Pedersen (KrF)
- 9-14 Hans Hækkerup (S)
Qvist Jørgensen (S)
- 15-16 Hanne Thanning Jacobsen (SF)
Albrechtsen (VS)
- 17 Dagmar Mørk Jensen (RV)

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 8:

*Forslag til lov om ændring af retsplejeloven.
(Politiets anvendelse af agenter som led i efterforskingen af lovovertrædelser).*

(Fremsat 2/10 85).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Torben Lund (S)

Så skal vi igen forhandle politiets eventuelle anvendelse af politiagenter. Vi står jo så med den vanskelige afvejning, som vi også havde i foråret, hvor vi på den ene side må tage hensyn til borgernes retssikkerhed. Vi

må ikke komme i en situation, hvor borgere, skal vi sige lokkes til at begå kriminalitet. På samme tid har vi et hensyn til politiets integritet: i hvilket omfang kan det overhovedet accepteres, at politiet deltager aktivt i et kriminelt hændelsesforløb? På den anden side står selvfølgelig et behov for og efter vores mening også et afgjort ønske om at give politiet nogle efterforskningsmetoder, som duer til at opklare den grove og organiserede kriminalitet. Det er bestemt en vanskelig afvejning.

Afvejningens resultat bør efter min mening blive, at vi må acceptere anvendelsen af politiagenter, men kun på nogle meget strenge betingelser, som skal fastlægges af folketinget og altså fastlægges ved lov, og det er naturligvis af retssikkerhedsmæssige grunde.

Jeg mener, at lovforslaget meget godt angiver grænserne for, hvornår politiet kan anvende politiagenter. Der er angivet en nedre grænse, altså grænsen for, hvornår reglerne om agentvirksomhed overhovedet skal anvendes, og der er angivet en øvre grænse, provokationsgrænsen, altså grænsen for, hvor langt politiet kan gå i sin agentvirksomhed. Jeg synes egentlig, man rammer meget godt med lovforslagets formulering.

Jeg vil dog godt til overvejelse i retsudvalget allerede her sige, at vi jo har et meget vidt forsøgsbegreb efter den danske straffelov, og det var måske værd at overveje, om ikke vi kunne afgrænse anvendelsen af politiagenter, sådan at de ikke kan sættes ind på et nok så fjernt forsøgstidspunkt, et nok så tidligt forsøgstidspunkt, men først på det tidspunkt, hvor det må være meget klart, meget tydeligt, at et forsøg er iværksat. Jo tidligere i forsøgsforløbet agenter sættes ind, jo større vil risikoen naturligvis være for, at politiets medvirken kommer til at virke som en slags katalysator for hele hændelsesforløbet. Jeg tror, det bliver teknisk meget vanskeligt, men jeg mener i hvert fald, vi bør afprøve i udvalget, om ikke det er muligt at finde en indsnævring af tidsperioden, en indsnævring af forsøgsbegrebet i denne sammenhæng.

Til gengæld vil jeg godt sige, at det for os er uacceptabelt, når der i det lovforslag, justitsministeren har lagt frem, ikke er stillet et kriminalitetskrav. Det må være helt oplagt, at agentanvendelse alene kan ske, når der er tale om meget grov kriminalitet. Det kan vi